
„Младежка визия за развитие на България“ –
2016

„Приоритетите: резултати и посока“

Становище

В Съвет по социални политики и пазар на труда
На тема: „България – твоето място за професионална
реализация?“

Изготвил:

Йоана Славчева Славова,

Асоциация на българските лидери и предприемачи

Каква е Вашата лична мотивация за участие?

Желая да се обогатя и вдъхновя от мненията на другите участници в дискусиата и да споделя своята гледна точка по темата социална политика и пазар на труда като човек, който е икономист по образование, обучавал се и в България, и в чужбина, има двугодишен опит като учител в държавно училище в малко населено място, където преобладаващото население се издържа от помощи и по настоящем работи в посока преобръщането на негативните образователни и социално-икономически статистики в общините Ябланица и Луковит.

Моля, изразете позицията си по темата.

Какво според Вас представлява активното гражданство? Как виждате приноса си за развитие на работното Ви място; града, в който живеете; и страната като цяло?

Активно гражданство има тогава, когато всеки човек съзнава своята лична отговорност за развитието не само на своя живот, но и този на общността му. Аз се считам за

активен гражданин, понеже когато се сблъскам с предизвикателства и нередности в ежедневието си, не се примирявам с тях и не сядам да се оплаквам, че някой трябва да ми ги оправи, напротив, задавам си въпроса: "Какво мога аз да направя, за да променя това?" и предприемам действия, информирайки се или вече познавайки правата си. Тази нагласа "От мен зависи" ми помага ежедневно да допринасям за развитието на работното ми място, на града ми и страната ми като цяло.

Каква трябва да бъде политиката на равните възможности според Вас? Подкрепяте ли принципа на солидарност към обществото, към уязвимите групи? Ако „да“ - защо?

За да има равни възможности, според мен преди всичко трябва да има равен достъп за хората да се възползват от тях, а достъпът или липсата на такъв до възможности стартира още с раждането на човек. Има уязвими групи, които още с раждането си попадат в една неблагоприятна за тяхното развитие среда, било то по

социално-икономически или здравни причини. Аз съм на мнение, че държавната политика трябва да взима под внимание тази среда и да предвижда мерки за навременна подкрепа на тези уязвими групи, тъй като ако не бъдат подкрепени тези хора (хора с увреждания, деца в семейства с нисък соц.-икон. статус) вероятността те един ден да се превърнат в активни граждани на държавата ни би клонял към 0, а това би било загуба на ценен човешки ресурс. Подкрепата на хора от уязвими групи според мен трябва да е ориентирана към осигуряването на самостоятелен и пълноценен живот за тези хора, да се цели те да достигнат етап и условия на живот, в които те вече няма да имат нужда от външна подкрепа и сами ще могат да се грижат за себе си и семействата си и на свой ред да допринасят за общността и държавата си.

Как да подготвим качествен човешки капитал, който да гарантира икономически растеж, стабилна държавност и социална сигурност?

Вярвам, че чрез адекватна намеса още в ранното детско развитие при уязвимите групи и целенасочена последваща подкрепа, много бъдещи проблеми като социално изключване биха могли да се предотвратят.

Имате ли предишен опит в областта? Моля, опишете.

Икономист съм по образование, а професионален опит имам в сферата на образованието като учител на деца от 2 до 8 клас в училище с над 95% ученици от ромски произход, от които над 90% живеят на помощи.